

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси > Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)
Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)

Чешка република

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

Не се прилага.

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

Районните съдилища имат материална компетентност.

Териториално компетентният районен съд се определя по следния начин:

Когато изпълнението на съдебно решение вече е разпоредено, съдът, който издава и изпълнява заповедта, има териториална компетентност.

Правилата за националната компетентност, които уреждат съдебното изпълнение, са определени в Закон № 99/1963 — Гражданския процесуален кодекс (член 252).

Когато вече е наложен запор (*exekuce*), съдът, който е наложил запора, има териториална компетентност (съд по изпълнението (*exekuční soud*)).

Правилата за определяне на съда по изпълнението са определени в Закон № 120/2001 за съдебните изпълнители и дейностите по изпълнение (Кодекс за изпълнението (*exekuční řád*)) (член 45).

Когато няма разпореждане за изпълнение на съдебно решение или за запор, съдът, който би бил компетентен да изпълни решението (вж. точка 1 по-горе) или би бил съд по изпълнението (вж. точка 2 по-горе), е компетентен за производството.

Списък с всички районни съдилища, включително актуализирани данни за контакт, е публикуван на [уебсайта на Министерството на правосъдието](#).

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

Жалба се подава в съда, чието решение се оспорва (Този съд отнася жалбата до компетентния съд по обжалването).

Окръжните съдилища имат предметна компетентност за производства по обжалване. Териториална компетентност има окръжният съд, в чийто съдебен район се намира районният съд, който се е произнесъл на първа инстанция по молбата за отказ на изпълнение (или в производство за признаване или отказ на признаване).

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

Може да се използват само извънредни правни средства за защита, а именно:

жалба за отмяна (*žaloba pro zmatečnost*) в съответствие с член 229 и сл. от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс;

жалба за възобновяване на производство (*žaloba na obnovu řízení*) в съответствие с член 228 и сл. от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс;

извънредна жалба (*dovolání*) в съответствие с член 236 и сл. от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс.

Всички посочени извънредни правни средства за защита се задействат пред съда, който се е произнесъл на първа инстанция по молбата за отказ на изпълнение (или производство за признаване или отказ на признаване).

Върховният съд е компетентен по отношение на извънредните жалби (*řízení o dovolání*). Съдът, който се е произнесъл на първа инстанция, е компетентен по отношение на жалбата за възобновяване на производството (*řízení na obnovu řízení*). Съдът, който се е произнесъл на първа инстанция, е компетентен по отношение на жалбите за отмяна (*řízení o žalobě pro zmatečnost*) в някои случаи, докато апелативният съд има компетентност в други случаи (вж. член 235а от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс).

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби

Словашки език.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

Закон № 91/2012 за международното частно право, и по-специално член 6 от Закона.

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

Не се прилага.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

Договор между Народна република България и Чехословашката социалистическа република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела (София, 25 ноември 1976 г.),

Договор между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела (Никозия, 23 април 1982 г.),

Договорът между Чехословашката социалистическа република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела (Атина, 22 октомври 1980 г.),

Договор между Чехословашката социалистическа република и Кралство Испания за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела (Мадрид, 4 май 1987 г.),

Договор между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ и признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански, семейни и търговски дела (Париж, 10 май 1984 г.),

Договор между Чехословашката социалистическа република и Унгарската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела (Братислава, 28 март 1989 г.),

Договор между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела (Прага, 6 декември 1985 г.),

Договор между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела (Варшава, 21 декември 1987 г.), по смисъла на Договора между Чешката република и Полската република за изменение и допълнение на Договора между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република

за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 21 декември 1987 г. (Моймировце, 30 октомври 2003 г.),

Конвенция между Чехословашката република и Португалия за признаването и изпълнението на съдебни решения (Лисабон, 23 ноември 1927 г.),

Конвенция за правна помощ по граждански дела между Чешката република и Румъния (Букурещ, 11 юли 1994 г.),

Договор между Чехословашката социалистическа република и Социалистическа федеративна република Югославия за правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела (Белград, 20 януари 1964 г.),

Договорът между Чешката република и Словашката република за правна помощ, предоставяна от съдебните органи, и за уреждането на някои правни отношения по граждански и наказателни дела (Прага, 29 октомври 1992 г.).

Последна актуализация: 07/05/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.